

Udpluk fra Lukasevangeliet

Intro

(Lukasevangeliet kap. 1 vers 1-4)

¹ Der er allerede mange, der har prøvet at fortælle om alle de ting, der er sket her hos os. ² Det har de gjort ud fra beretningerne fra dem, der selv havde set det og senere rejste rundt og fortalte om det. ³⁻⁴ Nu vil jeg gå begivenhederne igennem fra begyndelsen og skridt for skridt beskrive nøjagtig, hvad der skete. På den måde kan du, kære Teofilus, se, at det, du har lært, er rigtigt.

Hvis du er Guds søn

(Lukasevangeliet kap. 4 vers 1-15)

¹ Da Jesus kom tilbage fra Jordanfloden, var han fyldt af Helligånden. Den førte ham ud i ørkenen, ² og i 40 dage forsøgte Djævelen at friste ham. I al den tid spiste han ikke noget, og til sidst var han ved at dø af sult. ³ Så sagde Djævelen til ham: »Hvis du virkelig er Guds søn, så sig til stenen dér, at den skal blive til brød.« ⁴ Men Jesus svarede: »Der står i Skrifterne, at mennesket ikke kun lever af brød.« ⁵ Så tog Djævelen ham med op på et bjerg, og i et glimt viste han ham alle verdens lande. ⁶ »Jeg vil give dig magt over alle landene og deres rigdomme. Jeg har nemlig fået det hele, og jeg kan give det til, hvem jeg vil,« sagde Djævelen. ⁷ »Hvis bare du falder på knæ for mig og tilbeder mig, så er det hele dit.« ⁸ Jesus svarede: »Der står i Skrifterne, at du skal dyrke og tilbede Gud og kun Gud.« ⁹ Djævelen førte Jesus videre til Jerusalem og stillede ham yderst på tempelmuren og sagde: »Hvis du virkelig er Guds søn, så kast dig ned herfra. ¹⁰ Der står jo i Skrifterne: ›Gud vil sørge for, at hans engle beskytter dig‹ ¹¹ og ›de vil gribe dig med hænderne, så du ikke slår dig på en sten‹.« ¹² »Men der står også, at du ikke må udfordre Gud,« svarede Jesus.

¹³ Så opgav Djævelen at friste Jesus, og han forlod ham indtil videre.

¹⁴ Jesus vendte tilbage til Galilæa. Han var fyldt af Helligånden og dens kraft, og rygtet om ham spredte sig overalt. ¹⁵ Han tog rundt og underviste i synagogerne, og alle talte begejstret om ham.

Fra nu af skal du fange mennesker

(Lukasevangeliet kap. 5 vers 1-11)

¹ En dag stod Jesus ved Genesaret Sø. Folk masede og skubbede til ham for at høre ham tale om Gud, ² da han fik øje på to både, der lå ved bredden. Fiskerne var gået fra borde og var i gang med

at rense deres garn. ³ En af dem var Peter, og Jesus gik om bord i hans båd og bad ham lægge lidt fra land. Så satte Jesus sig ned i båden og gav sig til at undervise de mange mennesker på bredden. ⁴ Da han var færdig med at tale, sagde han til Peter: »Sejl ud på dybt vand, og kast garnene ud, så får I en masse fisk.« ⁵ »Vi har slidt i det hele natten uden at fange noget, rabbi,« indvendte Peter. »Men når du siger det, så gør jeg det.« ⁶ Og snart havde de fanget så mange fisk, at garnene var lige ved at revne. ⁷ De gjorde tegn til fiskerne fra den anden båd om at komme ud for at hjælpe dem. Så fyldte de begge bådene med fisk, indtil de var lige ved at synke. ⁸ Da Peter så, hvor meget de havde fanget, kastede han sig ned foran Jesus. »Hold dig væk fra mig, Herre, for jeg lever ikke sådan, som Gud vil have det,« sagde han. ⁹ Han var rystet over, hvad der var sket, og det var de andre fiskere også, ¹⁰ blandt andre Zebedæus' to sønner, Jakob og Johannes, som Peter fiskede sammen med. Men Jesus sagde til Peter: »Du skal ikke være bange. Fra nu af skal du fange mennesker.« ¹¹ Fiskerne trak bådene på land og forlod det hele for at slutte sig til Jesus.

Må man redde liv på en sabbat

(Lukasevangeliet kap. 6 vers 1-11)

¹ På en sabbat kom Jesus gående gennem en kornmark. Disciplene plukkede af kornaksene, gned dem mellem hænderne og spiste kernerne. ² Nogle farisæere sagde: »Hvorfor gør I sådan på en sabbat? Det er jo forbudt.« ³ Jesus svarede: »Har I ikke læst, hvad David gjorde, da han og hans mænd blev sultne? ⁴ Han gik ind i et tempel og tog de brød, der var lagt frem på alteret, spiste af dem og gav dem til sine mænd, selvom det kun er præsterne, der har lov til at spise af dem.« ⁵ Og Jesus fortsatte: »Det er mig, Menneskesønnen, der er herre over sabbatten.«

⁶ På en anden sabbat gik Jesus ind i synagogen og underviste. Her var der en mand med en forkrøblet hånd. ⁷ Farisæerne og de skriftkloge holdt øje med Jesus for at se, om han ville helbrede manden. Det var jo sabbat, og så kunne de få noget at anklage ham for. ⁸ Men Jesus havde gennemskuet dem og sagde til manden med den forkrøblede hånd: »Rejs dig op, og stil dig i midten.« Det gjorde manden, ⁹ og Jesus sagde til tilhørerne: »Jeg vil gerne spørge jer om noget. Er det tilladt at gøre noget godt på en sabbat, eller skal man hellere gøre noget ondt? Må man redde et liv, eller skal man hellere slå nogen ihjel?« ¹⁰ Jesus så rundt på dem alle sammen og sagde så til manden: »Ræk hånden frem.« I det øjeblik blev mandens hånd rask. ¹¹ Farisæerne og de skriftkloge blev rasende og gav sig til at diskutere, hvad de skulle gøre ved Jesus.

Slettetalen

(Lukasevangeliet kap. 6 vers 17-36)

¹⁷ Så gik Jesus ned ad bjerget sammen med dem og kom til en slette. En stor gruppe mennesker samlede sig omkring ham. Det var hans tilhængere og folk, der kom langvejsfra, både fra Judæa, fra Jerusalem og kystlandet omkring Tyrus og Sidon. ¹⁸ De kom alle sammen for at høre ham og for at blive helbredt for deres sygdomme, og også dem, der var plaget af dæmoner, blev raske. ¹⁹ Alle de syge forsøgte at røre ved Jesus, for der var en kraft i ham, som strømmede ud og helbredte dem.

²⁰ Han så ud over sine tilhængere og sagde:

»I virkeligheden er I heldige, når I er fattige,

for I hører til hos Gud,

²¹ I er heldige, når I sulter,

for I vil blive mætte,

I er heldige, når I græder,

for I vil komme til at le.

²² I er heldige, når andre mennesker hader jer og lukker jer ude, håner jer og afviser jer, fordi I tror på mig, Menneskesønnen. ²³ Den dag kommer, hvor I kan danse af glæde, for i himlen får I jeres belønning. Husk, at deres forfædre opførte sig på samme måde over for profeterne.

²⁴ Men stakkels jer, som er rige,

for I har allerede fået det, I skal have.

²⁵ Stakkels jer, som er mætte nu,

for I kommer til at sulte.

Stakkels jer, som ler nu,

for I kommer til at sørge og klage.

²⁶ Stakkels jer, der bliver beundret af andre mennesker. Husk, at deres forfædre i sin tid også beundrede de falske profeter.

²⁷ Men til jer, der lytter til mig, vil jeg sige:

Elsk jeres fjender, og opfør jer godt over for dem, der hader jer. ²⁸ Velsign dem, der forbander jer, og bed for dem, der mishandler jer. ²⁹ Hvis nogen slår dig på den ene kind, så vend også den anden kind til. Tager nogen dit overtøj, så lad ham også få skjorten. ³⁰ Beder nogen dig om noget, så giv ham, hvad han vil have. Hvis nogen tager dine ejendele, så lad ham beholde dem. ³¹ I skal opføre jer sådan over for andre, som I gerne vil have, de skal opføre sig over for jer. ³² Hvorfor skulle I have tak for at elske nogen, der elsker jer? Selv de værste forbrydere elsker jo dem, de bliver elsket af. ³³ Hvorfor skulle I have tak for at hjælpe dem, der hjælper jer? Det vil alle og enhver jo gøre. ³⁴ Eller skal man takke jer, fordi I låner penge ud til dem, som I håber vil betale tilbage? Hvem som helst låner jo penge ud, når de ved, at de får dem igen. ³⁵ Nej, I skal elske jeres fjender og opføre jer godt over for dem. Lån penge ud, selvom I ikke regner med at få noget tilbage. Så bliver jeres belønning stor, og I kommer til at tilhøre Gud. I bliver som børn af ham, der selv er god mod onde og utaknemmelige mennesker. ³⁶ I skal hjælpe andre, ligesom Gud gør.

Lignelsen om bonden der tilsåede sin mark

(Lukasevangeliet kap. 8 vers 4-15)

⁴ En dag samlede der sig en stor flok mennesker fra byerne i nærheden. Jesus fortalte dem en lignelse: ⁵ »En bonde gik ud for at så korn på sin mark. Noget af det, han såede, landede på vejen og blev snart trampet ned, og bagefter kom fuglene og spiste det. ⁶ Noget faldt på stenet jord og voksede op, men det visnede hurtigt igen, fordi det ikke fik vand nok. ⁷ Noget faldt mellem tidsler, der groede op og kvalte kornet. ⁸ Men der var også noget, der landede i god jord, og det voksede op og gav udbytte, hele 100 gange så meget, som der var blevet sået.« Jesus hævede stemmen: »Det er vigtigt, at I forstår, hvad jeg siger.«

⁹ Disciplene spurgte Jesus, hvad lignelsen betød.

¹⁰ Han sagde: »I får hemmeligheden om Guds kongerige direkte at vide. De andre er nødt til at høre om det gennem lignelserne, for at de skal se uden at indse og høre uden at forstå. ¹¹ Jeg skal fortælle jer, hvad lignelsen betyder. Det korn, der bliver sået, er budskabet om Gud. ¹² Når det falder langs vejen, betyder det, at folk hører budskabet. Men bagefter kommer Djævelen og fjerner det fra deres hjerter for at forhindre dem i at tro på det og blive frelst. ¹³ Når kornet falder på den stenede jord, svarer det til dem, der med glæde tager imod budskabet, lige når de hører det. Men de er overfladiske, og derfor holder deres tro ikke i længden. Så snart de får modgang, falder de fra. ¹⁴ Når kornet lander i tidslerne, betyder det, at folk tager imod budskabet til at begynde med, men senere i livet bliver de mere optaget af penge, fornøjelser og hverdagens bekymringer, og budskabet kommer aldrig til at give fuldt udbytte. ¹⁵ Til sidst er der det korn, der lander i den gode jord. Det er det, der sker, når mennesker lytter til budskabet om Gud og følger det uden forbehold. De giver ikke op, men holder fast ved det, så Gud virkelig får udbytte af dem.

Jeg har fundet mit får og fået min søn tilbage

(Lukasevangeliet kap. 15)

¹ Blandt dem, der samlede sig om Jesus for at høre på ham, var der altid skatteopkrævere og andre, der ikke levede efter den lov, Gud havde givet Moses. ² Det fik farisæerne og de skriftkloge til at beklage sig: »Ikke nok med at han er sammen med den slags mennesker, han spiser også med dem.« ³ Så fortalte Jesus dem en lignelse. ⁴ »Hvis en af jer har 100 får, og et af dem bliver væk, vil han så ikke efterlade de 99 får i ørkenen og gå ud for at lede efter det, han mangler, lige til han finder det?« spurgte han. ⁵ »Når han har fundet det, bliver han så glad, at han tager det op og bærer det på skulderen. ⁶ Når han kommer hjem, kalder han på sine venner og naboer og siger: »Kommer I ikke ind og fejrer det med mig? Et af mine får var blevet væk, men nu har jeg fundet det igen.« ⁷ Sådan

er det også i himlen. Der er der større glæde over én lovovertræder, der ændrer sit liv, end over 99, der lever sådan, som Gud vil have det, og derfor ikke har brug for at ændre sig.

⁸ Eller hvis en kvinde har ti sølvmonter og taber den ene, hvad gør hun så? Hun tænder lyset og gør huset rent og leder over det hele, indtil hun finder mønten. ⁹ Og når hun så har fundet den, inviterer hun veninderne og nabokonerne hjem til sig. »Kommer I ikke ind og fejrer, at jeg har fundet den mønt, jeg havde tabt?« spørger hun. ¹⁰ Sådan er det også i himlen. Guds engle fejrer det, når bare en enkelt lovovertræder ændrer sit liv.«

¹¹ Jesus fortsatte: »Der var engang en mand, der havde to sønner. ¹² En dag sagde den yngste: »Far, lad mig få de penge, jeg skal arve, allerede nu,« og så delte manden sin formue mellem dem. ¹³ Kort tid efter pakkede den yngste søn alle sine ting sammen og rejste til et fremmed land langt væk. Her levede han et vildt liv og strøede om sig med penge, ¹⁴ indtil han havde brugt dem alle sammen. Så blev der hungersnød i det land, hvor han boede, og han havde ingenting at spise. ¹⁵ Han bad om at måtte bo hos en af de lokale, der satte ham til at vogte svin ude på marken. ¹⁶ Han var så sulten, at han var parat til at spise sig mæt i svinenes foder, men ikke engang det kunne han få lov til. ¹⁷ »Her sidder jeg og er ved at dø af sult, mens de dårligst stillede arbejdere hjemme hos min far har masser af mad,« sagde han til sig selv og kom endelig til fornuft. ¹⁸ »Jeg tager hjem til ham og siger: »Far, jeg har opført mig forkert både over for dig og over for Gud. ¹⁹ Jeg fortjener ikke længere at blive behandlet som din søn, men kan jeg ikke få lov at arbejde på gården?« ²⁰ Så rejste han hjem. Mens han stadig var langt væk, fik hans far øje på ham. Han fik ondt af sønnen og løb ham i møde og omfavnede og kyssede ham. ²¹ »Far,« sagde sønnen. »Jeg har opført mig forkert både over for dig og over for Gud. Jeg fortjener ikke længere at blive behandlet som din søn.« ²² Men hans far sagde til slaverne: »Skynd jer at hente det fineste tøj, og giv ham det på. Sæt en ring på hans finger, og giv ham sko på fødderne. ²³ Og tag så den bedste kalv, vi har, og slagt den. Det her skal fejres. ²⁴ Jeg har fået min søn tilbage. Han var død, men er blevet levende igen. Jeg havde mistet ham, men nu er han blevet fundet.« Og så blev der festet.

²⁵ Den ældste søn havde været ude på marken. Da han nu nærmede sig gården, hørte han musik og dans ²⁶ og kaldte på en af slaverne for at få at vide, hvad der foregik. ²⁷ »Din bror er kommet hjem,« svarede slaven, »og din far har slagtet sin bedste kalv, fordi han har fået ham tilbage i god behold.« ²⁸ Så blev den ældste søn vred og nægtede at gå med ind. Hans far kom ud og forsøgte at overtale ham, ²⁹ men han sagde: »Her har jeg slidt og slæbt for dig og overholdt husets regler i alle de år, men du har aldrig givet mig så meget som en ged, så jeg kunne feste med mine venner. ³⁰ Imens har din søn dér brugt hele din formue på bordelbesøg, og så snart han kommer tilbage, slagter du den bedste kalv for at fejre det.« ³¹ »Kære barn,« svarede hans far. »Du har jo været hos mig hele tiden, og alt det, der er mit, er også dit. ³² Men lige nu skal vi holde fest og være glade, for din bror, der var død, er blevet levende. Jeg havde mistet ham, men nu er han blevet fundet.«

Bøn på Oliebjerget

(Lukasevangeliet kap. 22 vers 39-48)

³⁹ Bagefter tog han ud til Oliebjerget, som han plejede, og disciplene gik med ham. ⁴⁰ Da de var nået derud, sagde han: »Bed om, at I ikke bliver sat på prøve,« ⁴¹ og så gik han lidt væk og faldt selv på knæ og bad: ⁴² »Far! Hvis du vil, så lad mig slippe for det, der skal ske. Men,« tilføjede han, »det er dig, der bestemmer, ikke mig.« ⁴³ Så viste en engel fra himlen sig for ham for at styrke ham. ⁴⁴ Men han var grebet af dødsangst, og mens sveden løb af ham og dryppede på jorden som bloddråber, bad han endnu mere anspændt. ⁴⁵ Så rejste han sig og gik tilbage til disciplene, som i mellemtiden var faldet i søvn, udmattede af sorg. ⁴⁶ »Hvordan kan I sove nu?« spurgte han. »Rejs jer op, og bed om, at I ikke må svigte mig.«

⁴⁷ Inden han havde talt færdig, dukkede der en stor flok mennesker op. Judas, der var en af de 12 disciple, viste vej, og han gik hen til Jesus for at give ham et kys. ⁴⁸ Men Jesus sagde: »Judas, forråder du Menneskesønnen med et kys?

Jeg kender ham overhovedet ikke

(Lukasevangeliet kap. 22 vers 54-62)

⁵⁴ Så arresterede de ham og førte ham hen til ypperstepræstens bolig, mens Peter fulgte efter på afstand. ⁵⁵ Midt inde på gårdspladsen var der nogle, der havde tændt et bål, og Peter slog sig ned sammen med dem. ⁵⁶ En tjenestepige fik øje på ham i skæret fra ilden og så undersøgende på ham. Så sagde hun: »Ham derovre var også sammen med Jesus.« ⁵⁷ Men Peter benægtede det og svarede: »Nej, jeg var ikke, jeg kender ham overhovedet ikke!« ⁵⁸ Lidt efter var der en anden, der fik øje på Peter. Han sagde: »Du er også en af dem,« men Peter svarede: »Vel er jeg ej!« ⁵⁹ En times tid senere var der igen en, der insisterede på, at han genkendte ham: »Det er altså rigtig nok. Ham dér plejer at være sammen med Jesus, han er også fra Galilæa.« ⁶⁰ Peter afviste det igen og sagde: »Jeg aner ikke, hvad du taler om.« I samme øjeblik galede hanen, ⁶¹ og Jesus vendte sig om og så på Peter. Så kom Peter i tanke om, hvad Jesus tidligere havde sagt: »Hanen når ikke at gale i morgen tidlig, før du hele tre gange har nægtet, at du kender mig.« ⁶² Så gik Peter udenfor og græd bittert.

Far, tilgiv dem

(Lukasevangeliet kap. 23 vers 26-46)

²⁶ Så førte de Jesus afsted. Undervejs greb de fat i Simon fra Kyrene, der kom forbi på vej hjem fra marken. De løftede Jesus' kors op på ryggen af ham, så han kunne gå bagefter og bære det. ²⁷ Mange mennesker fulgte efter, blandt dem mange kvinder, der gik og græd over ham. ²⁸ Jesus vendte sig

om og sagde til dem: »Jerusalems kvinder, I skal ikke græde over mig. Græd hellere over jer selv og jeres børn.²⁹ Der kommer en tid, hvor I vil sige: »Gid vi var barnløse og aldrig havde født eller ammet.«³⁰ I vil bede bjergene om at styrte sammen over jer og højene om at skjule jer.³¹ For hvis man behandler det friske træ sådan her, hvad vil man så ikke gøre ved det visne?«³² To forbrydere blev ført afsted sammen med Jesus for at blive henrettet.³³ Og da de kom til det sted, der hedder 'Kraniepladsen', hængte soldaterne Jesus op på korset. De to forbrydere blev også sømmet fast på hver sit kors, den ene til højre for ham og den anden til venstre.³⁴ »Far, tilgiv dem. De ved ikke, hvad de gør,« sagde Jesus. Så trak soldaterne lod om hans tøj og delte det imellem sig.³⁵ Folk stod og så til, mens lederne fra Rådet hånede ham. De sagde: »Andre har han reddet, lad ham nu redde sig selv, hvis han da virkelig er den Messias, som Gud har udvalgt.«³⁶ Soldaterne kom også hen og gjorde nar ad ham. De rakte sur vin op til ham³⁷ og sagde: »Hvis du er jødernes konge, så red dig selv!«³⁸ På indskriften over ham stod der nemlig: 'Han er jødernes konge'.

³⁹ En af de forbrydere, der hang ved siden af Jesus, hånede ham også: »Er du ikke Messias?« sagde han. »Så kan du jo redde både dig selv og os.«⁴⁰ Men den anden skældte ham ud og sagde: »Er du ikke engang bange for Gud nu, hvor du selv hænger på et kors?«⁴¹ Vi to er dømt med rette og får bare, hvad vi har fortjent, men han har ikke gjort noget forkert.«⁴² Så sagde han til Jesus: »Tænk på mig, når du er i dit kongerige.«⁴³ Han svarede: »Jeg lover dig, at du allerede i dag vil være sammen med mig i Paradis.«

⁴⁴⁻⁴⁵ Ved middagstid blev det bælgmørkt over hele landet, og solen forsvandt i tre timer. Så blev forhænget i templet revet midt over,⁴⁶ og Jesus råbte højt: »Far, jeg lægger min ånd i dine hænder!« Da han havde sagt det, døde han.

Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde

(Lukasevangeliet kap. 24 vers 1-32)

¹ Tidligt søndag morgen, den første dag i ugen, tog kvinderne ud til graven for at gøre liget i stand med den olie, de havde blandet.² Da de kom derud, var stenen rullet væk fra graven.³ De gik ind, men liget var der ikke.⁴ De vidste ikke, hvad de skulle tro, men pludselig stod der to mænd i lysende tøj ved siden af dem.⁵ Kvinderne blev bange og bøjede hovedet mod jorden, men mændene sagde til dem: »Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde?«⁶ Det er ikke her, han er: Han er stået op fra de døde. Husk, hvad han fortalte jer dengang i Galilæa.⁷ Han sagde, at han skulle overlades til forbrydere og ville blive henrettet på et kors, men også, at han ville stå op fra de døde tre dage senere.«⁸ Nu huskede kvinderne alt det, Jesus havde sagt,⁹ og de skyndte sig tilbage og fortalte det til de 11 disciple og alle de andre.

¹⁰ De kvinder, der havde været ude ved graven, var Maria Magdalene, Johanna og Jakobs mor, Maria, og nogle andre kvinder. Da de fortalte disciplene, hvad der var sket,¹¹ syntes disciplene, det lød som det rene vrøvl, og de troede ikke på dem.¹² Alligevel rejste Peter sig og løb ud til graven, og

da han bøjede sig og kiggede ind i den, kunne han kun se det efterladte ligklæde. Han gik hjem, dybt forundret over, hvad der var sket.

¹³ Samme dag var to af Jesus' tilhængere taget afsted til landsbyen Emmaus, der ligger lidt over ti kilometer fra Jerusalem. ¹⁴ De gik og talte om alt det, der var sket, ¹⁵ og mens de diskuterede det, kom Jesus selv og fulgtes med dem, ¹⁶ men de kunne ikke genkende ham. ¹⁷ »Hvad går I og taler om?« spurgte han. De standsede og så trist på ham. ¹⁸ »Er du lige kommet til byen eller hvad? Du må være den eneste i hele Jerusalem, der ikke ved, hvad der er sket de seneste dage,« svarede den ene af dem; han hed Kleofas. ¹⁹ »Hvad er der da sket?« spurgte Jesus, og de svarede: »Det med Jesus fra Nazaret. Han var en profet, der kunne gøre mirakler, og hans ord gjorde indtryk på Gud og hvermand. ²⁰ Men alligevel overgav vores præster og ledere ham til romerne og fik ham dømt til henrettelse på et kors. ²¹ Vi havde ellers håbet, at det var ham, der skulle befri det jødiske folk, men nu er det altså tre dage siden, han døde. ²² Og så har nogle af kvinderne ovenikøbet gjort os fuldstændig forvirrede. Tidligt i morges gik de ud til graven ²³ og opdagede, at hans lig var væk. De kom tilbage og fortalte, at de havde haft et syn. De havde set nogle engle, der sagde, at han var blevet levende igen. ²⁴ Det fik nogle af hans disciple til at gå ud til graven, og de bekræftede det, kvinderne havde sagt. Men ham så de ikke.«

²⁵ »Tænk jer dog om! Hvorfor har I så svært ved at tro på det, profeterne har sagt?« sagde Jesus. ²⁶ »Der står faktisk i Skrifterne, at Messias skal mishandles og slås ihjel, før han kan indtage sin plads i himlen.« ²⁷ Så viste han dem alle de steder i loven og hos profetbøgerne, der handlede om ham, og forklarede, hvordan det skulle forstås.

²⁸ De nærmede sig den landsby, de skulle besøge, og Jesus lod, som om han ville gå videre, ²⁹ men de to tilhængere ville holde på ham. »Bliv hos os,« sagde de. »Det er allerede sent, og det er ved at være mørkt.« Det gik han med til, ³⁰ og da de var gået til bords, velsignede han brødet, brækkede det over og gav dem det. ³¹ Pludselig kunne de se, hvem han var, men i samme øjeblik de genkendte ham, forsvandt han for øjnene af dem. ³² »Så var det derfor, det var så overvældende, da han forklarede os, hvordan Skrifterne skulle forstås,« sagde de til hinanden.